

Skatteministeriet
Den

J.nr. 2005-618-0050

Samrådspørgsmål C

Til

Folketingets Skatteudvalg

Med henblik på det kommende samråd fremsender jeg aktuelle notater vedr. skattepunkterne på rådsmødet (ECOFIN) den 12. april 2005.
(Alm. del).

Kristian Jensen

/Ivar Nordland

4. april 2005
12 CHM

Aktuelle notater til Folketinget Skatteudvalg vedr. skattepunkter på rådsmødet (ECOFIN) den 12. april 2005

Foreløbig oversigt over rådsmødet (ECOFIN) den 12. april 2005

1. De overordnede økonomisk-politiske retningslinier (BEPG) 2005
Henstilling fra Kommissionen
2. Stabilitets- og Vækstpagten:
 - a) Vurdering af opdateret stabilitetsprogram for Grækenland
 - b) Proceduren for uforholdsmæssigt store underskud vedr.
Grækenland
 - c) (evt.) Proceduren for uforholdsmæssigt store underskud: EU-landenes notifikationer vedrørende offentlige budgetsaldi og offentlig gæld.
3. Bedre regulering
Udveksling af synspunkter
4. Skat:
 - a) Rentebeskatningsdirektivet – status
 - b) Kommissionens alkoholrapport
Udveksling af synspunkter
5. Finansiering af udviklingsbistand – valgmuligheder
6. De finansielle perspektiver 2007-2013
7. Direktiv om genforsikring **(a-punkt)**
8. Konjunkturstatistik **(a-punkt)**

Der fremsendes dokumenter vedrørende følgende dagsordenspunkter, der skønnes at vedrøre Skatteudvalgets ansvarsområde:

Dagsordenspunkt 4 a): Skat: Rentebeskatningsdirektivet – status

Baggrund

Rentebeskatningsdirektivet blev vedtaget den 3. juni 2003. Direktivets ikrafttræden er imidlertid afhængig af indgåelse dels af aftaler mellem EU og fem tredjelande (herunder Schweiz), dels af aftaler mellem hvert enkelt EU-land og de ti såkaldte tilknyttede områder til UK og Nederlandene. Tredjelandene og de tilknyttede områder har oplyst, at de kan anvende de nye aftaler fra den 1. juli 2005. Rådet besluttede på denne baggrund den 19. juli 2004, at direktivet træder i kraft med virkning fra den 1. juli 2005.

På det kommende rådsmøde forventes en statusredegørelse for indgåelsen af aftalerne med tredjelandene og de tilknyttede områder.

ECOFIN ventes desuden at drøfte to spørgsmål om fortolkningen af direktivet, nemlig behandlingen af renter, der betales den 1. juli 2005 eller senere, men som vedrører perioden inden denne skæringsdato og behandlingen af afkast fra investeringsforeninger.

Indhold

Direktivet - og de dertil knyttede aftaler - skal medvirke til at personer i samme land beskattes ens, uanset om de placerer deres opsparing i deres hjemland eller i et andet land.

EU-landenes aftale

Renter, som udbetales fra banker mv. i et EU-land til en person i et andet EU-land, skal fremover sikres beskatning.

Ved begyndelsen af hvert år skal de enkelte EU-landes skattemyndigheder indsamle oplysninger om det foregående års rentebetalinger fra banker m.fl. til personer i andre EU-lande, og videregive oplysningerne til myndighederne i disse lande. Dermed får myndighederne i rentemodtagerens hjemland mulighed for at kontrollere, om rentemodtagerne har selvangivet indtægten.

Belgien, Luxembourg og Østrig skal dog i en overgangsperiode sikre beskatningen af rentebetalinger fra disse lande ved at opkræve kildeskat af beløbet. Kildeskatten er på 15 pct. i 2005, stigende til 20 pct. i 2008 og 35 pct. i 2011. Af provenuet overføres 75 pct. til myndighederne i rentemodtagers bopælsland. Ordningen løber, indtil tredjelandene vil give EU-landene oplysninger om betaling af renter fra disse lande til personer i EU-landene efter anmodning.

Aftalerne med de fem tredjelande

Aftalen med de fem tredjelande - Schweiz, Liechtenstein, Monaco, Andorra og San Marino - medfører, at disse lande kildebeskatter rentebetalinger til personer i EU-lande med en sats på 15 pct. fra 2005, stigende til 20 pct. i 2008 og 35 pct. i 2011. Af dette provenu overføres 75 pct. til myndighederne i rentemodtagers bopælsland.

Landene skal tillade, at rentemodtageren kan bemyndige sin bank m.v. til at indberette betalingen til myndighederne i rentemodtagers bopælsland, så betalingen beskattes i hjemlandet.

Landene vil desuden efter anmodning give oplysninger i sager om skattesvig og lign., for så vidt angår renter, dog betinget af princippet om dobbelt strafbarhed, dvs. at der også skal være tale om skattesvig efter strafferetten i det relevante tredjeland.

Aftalerne med UK og Nederlandenes tilknyttede områder

Aftalerne med de tilknyttede områder medfører, at Aruba, Anguilla, Cayman Islands og Montserrat vil sikre beskatningen af rentebetalinger fra disse områder til personer i EU-lande ved informationsudveksling, mens De Hollandske Antiller, Isle of Man, Jersey, Guernsey, British Virgin Islands samt Turks and Caicos Islands vil kildebeskatte rentebetalingerne.

Status for aftalerne

På ECOFIN den 12. april ventes Kommissionen at redegøre for status vedrørende aftalerne mellem EU og Schweiz, Andorra, Liechtenstein, Monaco samt San Marino. De fem aftaler er underskrevet.

De fem tredjelande ventes at ratificere aftalerne og gennemføre den nødvendige lovgivning inden 30. juni 2005. I Schweiz og Liechtenstein er det muligt, at der gennemføres folkeafstemning om aftalen, men det ventes ikke at blive aktuelt.

UK og Nederlandene vil formentligt redegøre for status vedrørende de bilaterale aftaler mellem de enkelte 25 EU-lande og de ti tilknyttede områder. De omkring 250 bilaterale aftaler underskrives pr. brevveksling med Kommissionen og UK som mellemmand. Ikke alle aftaler er underskrevet, og det er uklart, hvor langt områderne er nået i gennemførelsesproceduren.

Hvad angår Danmarks ti bilaterale aftaler, er aftalerne med Aruba, De Hollandske Antiller, Isle of Man, Jersey og Guernsey, Anguilla, Montserrat og Turks and Caicos Islands underskrevet af begge parter. Aftalerne med Cayman Islands og British Virgin Islands er underskrevet fra dansk side, men endnu ikke af den anden part.

Virkningsstartspunktet for direktivet

Efter rentebeskatningsdirektivets artikel 17 skal medlemsstaterne anvende de nationale regler til gennemførelse af direktivet fra den 1. juli 2005. Der udestår imidlertid en fortolkning af virkningsdatoen 1. juli 2005, for så vidt angår renter, der betales denne dato eller senere, men vedrører perioden inden denne dato.

Afkast fra investeringsforeninger

ECOFIN skal formentligt også drøfte fortolkningen af direktivets artikel 6, stk. 6. Baggrunden for denne bestemmelse er, at direktivet kun omfatter indkomst fra fordringer - herunder indkomst fra investeringsforeninger, der investerer i fordringer, f.eks. obligationer, men ikke indkomst fra foreninger, der investerer f.eks. i aktier. Artikel 6, stk. 6, medfører, at et EU-land kan bestemme, at direktivet ikke omfatter indkomst fra en investeringsforening, hvis dens investeringer i fordringer ikke overstiger 15 pct. af dens kapital. Der er uenighed om fortolkningen af bestemmelsen, for så vidt angår afkast fra en investeringsforening, som igen har investeret i en investeringsforening, der ejer fordringer.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Status vedrørende gennemførelsen af rentebeskatningsdirektivet har ikke statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Aktuelt notat er senest forelagt Europaudvalget den 25. maj 2004 forud for ECOFIN 2. juni 2004.

Andre landes holdninger

Det forventes, at alle lande vil tage statusredegørelsen til efterretning.

Kommissionen og de fleste medlemslande – herunder Danmark - mener, at de nye regler skal anvendes på renter, der betales fra og med 1. juli 2005, selv om renterne vedrører en periode inden denne dato.

Nogle lande mener, at direktivet alene omfatter renter, der vedrører perioden fra og med den 1. juli 2005.

Kommissionen og de fleste EU-lande – herunder Danmark – vil fortolke et ”direkte eller indirekte” ind i artikel 6, stk. 6 dvs. uanset om en investeringsforening direkte eller indirekte gennem en anden investeringsforening har investeret i fordringer, skal de medregnes i opgørelsen af andelen af fordringer.

Dansk holdning

Fra dansk side kan man tage status-redegørelsen om direktivets og rentebeskatningsaftalernes gennemførelse til efterretning.

Danmark støtter, at rentebeskatningsdirektivet omfatter alle rentebetalinger, der foretages fra og med 1. juli 2005 uafhængigt af den periode, renterne er knyttet til.

Dagsordenspunkt 4 b): Skat: Kommissionens alkoholrapport

Resumé: På mødet den 12. april 2005 forventes ECOFIN at tage stilling til et sæt rådskonklusioner, der opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag om: 1) en justering af minimumssatserne for at undgå et fald i realværdien af minimumssatserne og 2) en modernisering af det eksisterende klassifikationssystem med henblik på en ensartet gruppering af alkoholprodukter i EU.

Baggrund

Europa Kommissionen har fremsat rapport om afgiftssatser pålagt alkohol og alkoholholdige drikkevarer (COM(2004)223 af 26. maj 2004).

Rapporten er udarbejdet på baggrund af artikel 8 i direktiv 92/84/EEC af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer. I artiklen er præciseret, at Rådet på baggrund af rapporten skal træffe beslutning om eventuelle foranstaltninger.

I overvejelserne om en tilnærmelse af afgifterne skal følgende inddrages eller overvejes:

- hensynet til, at det indre marked fungerer tilfredsstillende
- konkurrencen mellem de forskellige former for alkoholholdige drikkevarer
- punktafgiftssatsernes realværdi
- traktatens bredere målsætning

Derudover har Kommissionen valgt også at behandle spørgsmålet om afgiftsstrukturen på alkohol og alkoholholdige drikkevarer i rapporten.

De eksisterende minimumsafgifter i EU blev vedtaget i 1992 og er ikke blevet justeret siden. Ifølge Kommissionens beregninger er priserne steget ca. 24 % i perioden fra 1. januar 1993 til 31. december 2002. Kommissionen vurderer derfor, at minimumsafgifterne bør forøges med samme rate.

De danske afgifter på øl, vin og spiritus overholder EU's minimumssatser og vil fortsat gøre det efter en eventuel forhøjelse med den angivne sats.

For så vidt angår det eksisterende klassifikationssystem af alkoholprodukter, er der flere tekniske problemer, der bevirker at det samme produkt kan klassificeres forskelligt i medlemslandene. For at sikre en ensartet gruppering i EU foreslås en modernisering af klassifikationssystemet.

Kommissionen har endnu ikke udarbejdet et forslag til ændringer i direktiverne, hvilket er nødvendigt, hvis minimumssatserne skal forhøjes. På baggrund af drøftelser i Rådet og Europa-Parlamentet vil Kommissionen afgøre, om der skal fremsættes et ændringsforslag.

Gældende regler

De gældende regler på området findes i direktiv 92/84/EEC af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, direktiv 92/83/EEC af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, i spiritusafgiftsloven samt vin- og ølafgiftsloven.

I direktiv 92/84 er der fastsat minimumsafgiftssatser for alkohol og alkoholholdige drikkevarer. Satserne er opdelt i fire kategorier: Spiritus, vin, mellemklasseprodukter (hedvin) og øl.

De nuværende *minimumssatser* præsenteres i bilag 2. En detaljeret gennemgang af de gældende danske regler er vedlagt i bilag 1.

Rapportens indhold

Se bilag 2.

Høring

Rapporten indeholder ingen forslag til ny lovgivning eller ændring af eksisterende, hvorfor rapporten ikke sendes i høring på nuværende tidspunkt. Skatteministeriet vil dog drøfte rapportens indhold med de relevante organisationer m.v.

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Rapporten har ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser. Som opfølgning på rapporten fremsætter Kommissionen eventuelt konkrete forslag til fællesskabsforanstaltninger, hvis omfang og konsekvenser afhænger af den nærmere udformning.

Økonomiske konsekvenser

Rapporten har ikke i sig selv økonomiske konsekvenser. Som opfølgning på rapporten fremsætter Kommissionen eventuelt konkrete forslag til fællesskabsforanstaltninger, hvis omfang og konsekvenser afhænger af den nærmere udformning.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Grundnotat af 21. september 2004 og aktuelt notat i forbindelse med ECOFIN-mødet d. 7. december 2004 er oversendt til Folketingets Europaudvalg.

Dansk holdning

Rapporten indeholder ikke et egentlig forslag til ændringer i lovgivningen om afgifter på alkohol og alkoholholdige drikkevarer, men Kommissionen lægger op til en bred debat på baggrund af rapporten, hvilket fra dansk side støttes.

Rapporten peger på problemer på en række områder - særligt de problemer, der opstår som følge af store forskelle i afgiftsniveauer mellem EU-lande. Dertil kommer rent tekniske problemer med klassifikation af alkoholprodukter (toldnomenklaturen). Det er emner som Danmark ønsker at drøfte.

I rapporten præsenteres et uformelt forslag om at øge minimumssatserne med 24 pct. Ved denne forøgelse vil afgifterne fortsat være lavere end de danske satser. Det vil imidlertid øge satserne i andre EU-lande og dermed kunne bidrage til at reducere grænsehandel og illegal handel. I rapporten foreslås ikke en afskaffelse af nulsatsen på vin.

Danmark og de øvrige nordiske lande har været enige om en fælles holdning til alkoholbeskatningen i EU (jf. nedenfor).

Danmark har i nordisk regi givet udtryk for, at der ikke er fordele ved indførelsen af

maksimumssatser, hvilket Kommissionen på et tidspunkt har overvejet at indføre. Der er dog ikke på nuværende tidspunkt et forslag fra Kommissionen om indførelse af maksimumssatser.

Danmark støtter princippet om forbrugslandsbeskatning. Det er helt afgørende at fastholde reglen om, at private selv skal transportere punktafgiftspligtige varer for at blive fritaget for beskatning i hjemlandet.

Danmark støtter, at der fremsættes forslag på de områder som rapporten behandler og dermed støtter Danmark opfordringen til Kommissionen om at fremsætte forslag til 1) en justering af minimumssatserne for at undgå et fald i realværdien af minimumssatserne og 2) en modernisering af det eksisterende klassifikationssystem med henblik på en ensartet gruppering af alkoholprodukter i EU.

Danmark støtter også, at der arbejdes videre med rapportens øvrige punkter, om end det er vanskeligt at opnå enighed blandt medlemslande.

Andre landes holdning

Danmark og de øvrige nordiske lande har i Nordisk Råds regi været enige om en fælles holdning til alkohol-beskatning i EU. Landene er generelt enige om arbejde for at afskaffe nulsatsen på vin, at forhøje minimumssatserne på alkohol og at øge afgiften på de såkaldte alkopops (alkoholsodavand). På baggrund af de seneste drøftelser har det dog vist sig, at der blandt de nordiske lande ikke længere er helt den samme opbakning omkring en afskaffelse af nulsatsen på vin.

De nordiske lande er enige om, at princippet om forbrugslandsbeskatning skal fastholdes og er også enige om, at Kommissionen skal vægte hensynet til folkesundheden højere ved fastsættelse af alkoholpolitikken i EU.

Generelt er de nye medlemslande bekymrede for, at minimumssatserne justeres, idet landene allerede ved indtræden i EU har måttet hæve afgifterne på alkohol. Dette er også baggrunden for, at der i de foreslåede rådskonklusioner gives mulighed for undtagelser eller overgangsordninger.

Som alt overvejende udgangspunkt er det de store vinproducerende lande, der er imod indførelsen af en positiv minimumssats på vin.

BILAG 1

Gældende danske regler

Spiritus

Der betales afgift af spiritus efter spiritusafgiftsloven. Det fremgår af lovens § 2, at afgiften udgør 150 kr. pr. liter 100% ætanolstyrke.

Spiritusafgiften dækker følgende varer:

- Spiritus, herunder ethanol (alkohol) i ren stand eller blandet med vand (sprit), med et ethanolindhold på over 1,2 pct. vol., fx akvavit, cognac, whisky, vodka, rom, gin, likør og finsprit. Der er tale om alle produkter med et virkeligt alkoholindhold på over 1,2 pct. Vol. Undtaget er enkelte varer som ikke uden tilsætning af spiritus eller vin kan bruges til fremstilling af drikkelige varer med et ikke uvæsentligt ethanolindhold, fx visse ethanolholdige essenser til brug ved fremstilling af limonade o.l.
- Hedvin, vermouth, frugtvin o.l. (vin og andre gærede drikkevarer end øl eller vin) med et ethanolindhold over 22 pct. vol.
- Andre varer med et ethanolindhold på mere end 1,2 pct. vol., hvis varerne er drikkelige, fx whisky-soda og cocktails.
- Ethanolholdige ekstrakter, essenser o.l., der ikke er afgiftspligtige efter § 1, men som virksomheden vil anvende til fremstilling af afgiftspligtige varer.
- Indført vin og ethanolholdige ekstrakter, essenser o.l., som ikke i sig selv er spiritusafgiftspligtige, inddrages under afgiftspligten, når de tilføres en regi-strerret virksomhed med henblik på brug ved fremstilling af spiritusafgiftspligtige varer.

Øl omfattes ikke af spiritusafgiftspligten. Det samme gælder vin og frugtvin med et ethanolindhold på 22 pct. vol. og derunder. (Det er afgørende for et produkts indplacering, om det er malt/vin-baseret eller om det er alkoholbaseret. Derfor er f.eks. en alcopops som Barcardi Breezer omfattet af spiritusafgiften selvom alkoholprocenten er under 22 pct. Det afgørende er, at produktet er spiritusbaseret).

Der er den 1. januar 2005 indført en særavgift på alcopops – afgiften er dog endnu ikke trådt i kraft, men det forventes, at ske den 1. juni 2005.

Vin og frugtvin

Der betales afgift af vin og frugtvin m.m. efter øl- og vinafgiftsloven – afgiften på vin og frugtvin m.m. fremgår af lovens kapitel 2.

Vin og frugtvin, der henhører under toldtariffens pos. 2204, 2205 og 2206, og som har et ethanolindhold over 1,2 pct. vol., men ikke over 22 pct. vol. er omfattet af afgiftspligten og omfatter bl.a. følgende varer - også mousserende:

- vin, fx rødvin, rosévin og hvidvin

- hedvin, fx madeira, portvin og sherry
- aperitifvine, fx vermouth og sangria
- frugtvin o.l., fx kirsebærvin, æblecider og mjød

Afgiften pr. liter for varer med følgende etanolindhold er:

1) med et etanolindhold på 1,2 % vol., men ikke over 6 % vol. 3,90 kr.

2) med et etanolindhold på 6 % vol., men ikke over 15 % vol. 6,14 kr.

3) med et etanolindhold på over 15 % vol., men ikke over 22 % vol. 9,20 kr.

For varer, der har et overtryk på mindst 3 bar ved 20° C opkræves en tillægs-afgift på 3,06 kr. pr. liter.

Varer med et etanolindhold på over 22 pct. vol. beskattes som spiritus.

Øl

Den 1. oktober 2004 er øl-afgiften omlagt til en glidende afgiftsskala efter det faktiske alkoholindhold i øllet, jf. lov nr. 1217 af 27. december 2003 (L86). Afgiften er 50,90 kr. pr. liter 100 pct. ren alkoholindhold.

Øl med et etanolindhold under 2,8 % vol. er dog fritaget for afgift.

BILAG 2

Kommissionen behandler 4 hovedemner i rapporten:

- A) Hensynet til det indre markeds funktion.
- B) Konkurrencen mellem de forskellige former for alkoholholdige drikkevarer.
- C) Punktafgiftssatsernes realværdi.
- D) Traktatens bredere målsætning.

Ad A) Hensynet til det indre markeds funktion

Kommissionen konkluderer i sin rapport, at afskaffelsen af de skatte- og handelsmæssige hindringer i EU i 1993 sammenholdt med den fortsatte optagelse af medlemsstater med meget forskellige afgiftsniveauer på spiritus er årsag til forvridninger af det indre marked.

Problemerne stammer fra den relativt høje afgiftsbyrde i forhold til den underliggende værdi af varen samt det forhold, at der er betydelige forskelle i afgiftsniveauer mellem medlemslandene.

Som følge af disse forhold opstår der dels en legal grænsehandel, hvor der købes varer i EU-lande med lavere afgift på eksempelvis spiritus, og dels illegal handel, hvor varer indsmugles og afsættes uden betaling af afgifter og moms. Resultatet er konkurrenceforvridning og uregelmæssig handel.

Kommissionen fastslår på den baggrund, at en forstærket tilnærmelse af afgiftsniveauerne vil være et skridt på vejen til at forbedre det indre markeds funktionsmåde.

Ad B) Konkurrencen mellem forskellige former for alkoholholdige drikkevarer

Kommissionen har set på omfanget af konkurrence mellem forskellige typer af alkohol (eksempelvis øl og vin) og på, hvorvidt afgifterne for konkurrerende kategorier skal harmoniseres.

Kommissionen konkluderer i rapporten, at det generelt ser ud til, at konkurrencen mellem forskellige typer af alkohol ikke er afgørende for fastsættelsen af afgiftsniveauet på nationalt plan. Af rapporten fremgår også, at det er meget vanskeligt at finde entydige resultater for hvordan efterspørgslen efter en bestemt type alkohol påvirkes af ændringer i produktets egen pris og af ændringer i priser på konkurrerende typer alkohol. En analyse, som er refereret i rapporten, indikerer, at efterspørgslen efter en bestemt type alkohol er relativt ufølsom overfor både prisændringer på produktet og prisændringer på konkurrerende alkohol.

Ad C) Punktafgiftssatsernes realværdi

De nuværende minimumsafgifter blev vedtaget i 1992 og er ikke blevet justeret siden. Kommissionen har beregnet, at priserne i EU generelt er steget med ca. 24 % i perioden fra 1. januar 1993 til 31. december 2002.

Kommissionen konkluderer på den baggrund, at i bestræbelserne på at opretholde realværdien af afgifterne skal medlemsstaterne overveje en forhøjelse af EU's minimumssatser på 24% for at afspejle den inflation, der har været i perioden.

De nuværende og de prisindekserede minimumssatser fremgår af tabellen nedenfor:

Tabel 1. Kommissionens forslag til ændring af eksisterende minimumsafgifter

Produkt	Nuværende minimumsafgift	Forslag til ny minimumsafgift	Danske afgifter pr. 1. marts 2005
Øl	13,91 kr. pr. hl/alkoholpct.	17,25 kr. pr. hl/alkoholpct.	50,90 kr. pr. liter 100 pct. ren alkoholindhold svarende til 50,90 kr. pr hl/alkoholpct. 2) Øl med et ethanolindhold under 2,8 % vol. er dog fritaget for afgift.
Vin	0 kr.	0 kr.	1) For varer med et etanolindhold på 1,2 % vol., men ikke over 6 % vol. 3,90 kr./l
Mellemklasseprodukter	3,35 kr./l	4,16 kr./l	2) For varer med et etanolindhold på 6 % vol., men ikke over 15 % vol. 6,14 kr./l 3) For varer med et etanolindhold på over 15 % vol., men ikke over 22 % vol. 9,20./l For varer, der har et overtryk på mindst 3 bar ved 20° C opkræves en tillægs-afgift på 3,50 kr. pr. liter.
Spiritus	7.436,20 kr. pr. hl ren alkohol eller national grænse	7.436,20 kr. pr. hl ren alkohol eller tidligere national grænse forøget med 24 pct.	150 kr. pr. liter 100 % ætanolstyrke. Det svarer til 15.000 kr. pr. hl ren alkohol. 3)

Note: Der er benyttet en valutakurs på 7,4362 kr./€ til omregning fra EURO til kr.

2Eksempel: For en 33 cl's øl med 4,6 % alkohol vil afgiften være 77,27 øre, idet $0,33 \text{ l} * 4,6\% * 50,90 \text{ kr. pr. } 100 \% \text{ alkohol} = 0,77266 \text{ kr. pr. } 100 \% \text{ alkohol}$.

3 Ifølge alkoholdirektivet (92/84) kan medlemsstater, der anvender en punktafgiftssats på mindre end 1000 Euro pr. hl ren alkohol (svarer til 7436,20 kr. pr. hl ren alkohol) ikke nedsætte deres nationale sats. Medlemsstater, der anvender en punktafgiftssats på over 1000 Euro pr. hl ren alkohol kan ikke nedsætte deres nationale sats til under 1000 Euro. Danmark kan således ikke nedsætte afgiften til et beløb under 7436,20 kr. pr. hl ren alkohol.

Ad D) Traktatens bredere målsætning.

Sundheds- og socialpolitik

Af artikel 152 i Traktaten fremgår, at der skal sikres et højt sundhedsbeskyttelsesniveau ved fastlæggelsen og gennemførelsen af Fællesskabets politikker og aktiviteter. Kommissionen konkluderer i rapporten, at majoriteten af medlemslande ikke tager sundhedshensyn i betragtning ved fastsættelsen af deres afgifter, selv om den nuværende EU-

lovgivning giver gode muligheder for, at sådanne overvejelser tages i betragtning.

Kommissionen tilføjer dog, at flere medlemslande har givet udtryk for, at minimumssatserne skal stige i takt med inflationen, såfremt afgifterne fortsat skal bidrage til at reducere det samlede spiritusforbrug og til at reducere de eksternaliteter, der følger af alkoholmisbrug i form af sociale- og sundhedsmæssige omkostninger

Landbrugspolitik

Minimumsafgifter på vin er – som hidtil - et meget kontroversielt og politisk følsomt emne, konkluderer Kommissionen. Nogle af de ikke vin-producerende medlemslande kræver, at enhver ændring i minimumssatserne for spiritus er betinget af en indførelse af en positiv minimumssats på vin, hvilket de vin-producerende lande er modstandere af.

Forsendelsessystemet og de hermed forbundne omkostninger for virksomheder og myndigheder

Øl, vin og spiritus forsendes i dag mellem EU-landene ved hjælp af et forsendelsessystem, der indebærer, at varerne flyttes mellem autoriserede skatte-varehuse, at der skal udarbejdes ledsagedokumenter, garantier mv. Systemet medfører administrative omkostninger for virksomheder og myndigheder. Da afgiften på øl og vin er mindre end momsen i mindst 10 ud af 15 lande og nu 20 ud af 25 medlemsstater, sætter Kommissionen spørgsmålstegn ved det hensigtsmæssig i at opretholde dette system, hvis der ikke er udsigt til, at afgifterne generelt bliver højere.

Udvidelsen af EU

De nye medlemslande, der blev optaget i EU den 1. maj 2004, har alle afgifter som er på eller over minimumssatserne. Ansøgerlandene Rumænien og Bulgarien har ikke anmodet om en overgangsperiode for at kunne øge niveauet til minimumssatserne.

Ændring af hyppigheden for udarbejdelse af rapporten

I henhold til art. 8 i direktiv 92/84/EEC skal Kommissionen udarbejde en rapport om afgifterne på alkohol og alkoholholdige drikkevarer hvert 2. år. Kommissionen vurderer, at det er for kort en periode i forhold til ændringer på området og foreslår derfor at rapporten udarbejdes hvert 4. år. Denne ændring foreslås indarbejdet ved næste ændring af direktivet.

Kn-koderne opdateres

Alkoholholdige produkter kategoriseres efter EU's kombinerede Nomenklatur (KN-koder i toldnomenklaturen). Systemets oprindelig formål er en ensartet anvendelse af todsatser i EU. For at finde en ensartet måde at kategorisere alkoholprodukter har man i direktiv 92/83 henvist til disse kn-koder i toldnomenklaturen. Efter art. 26 i direktiv 92/83 anvendes den

udgave af toldnomenklaturen som gælder på tidspunktet for direktivets vedtagelse – der henvises således til en udgave fra 1992. Kommissionen foreslår på den baggrund, at der sker en ændring af art. 26 således, at henvisningen hele tiden sker til den nyeste version. Samtidig vurderer Kommissionen, at beslutninger vedrørende opdateringen af kn-koderne med fordel kan træffes af Punktafgiftsudvalget efter proceduren i art. 24 i direktiv 92/12.

Herudover opfordrer Kommissionen medlemsstaterne til at overveje, om det kunne være hensigtsmæssigt at gøre klassifikationen af spiritusprodukter mindre afhængig af en henvisning til kn-koderne. Det vil betyde, at der skal fastsættes et andet system til klassifikation af spiritusprodukter, idet det er afgørende for samhandlen mellem EU-landene, at de enkelte spiritusprodukter klassificeres ens. Ved at fastsætte et klassifikationssystem uafhængig af toldnomenklaturen vil man blandt andet kunne fastsætte en bredere klassifikation til brug for indplacering af de meget forskellige produkter, der er kommet på markedet de senere år.

Dagsordenspunkt 5: Finansiering af udviklingsbistand - valgmuligheder

Resumé: Rådet (ECOFIN) ventes den 12. april 2005 i forlængelse af frokostdrøftelsen den 18. januar 2005 at drøfte forskellige muligheder for finansiering af udviklingsbistand.

Baggrund:

På frokosten i forbindelse med ECOFIN den 18. januar 2005 havde ministrene en drøftelse af bl.a. eftergivelse af multilateral gæld, finansiering af bistand og FN-målsætningen om 0,7 pct. af BNI i udviklingsbistand. På baggrund af denne drøftelse er EU's strategi for finansiering af udviklingsbistand, herunder specifikke forslag fra enkelte medlemsstater sat på dagsordenen for ECOFIN-mødet den 12. april.

Der ventes en orienterende debat på baggrund af en meddelelse fra Kommissionen og Den Økonomiske og Finansielle Komité (EFC's) rapport 'Achieving the MGDs: debt relief and development financing'. Kommissionens meddelelse er endnu ikke offentliggjort. EFC har endnu ikke behandlet udkastet til sin rapport.

Indhold:

Fattigdomsbekæmpelse i verdens udviklingslande er en fælles og udfordrende målsætning for EU. Rapporten fra EFC indeholder analyser og gennemgang af medlemslandenes forslag til finansieringsmekanismer af udviklingsbistanden. De forskellige finansieringsmekanismer skal ses som et supplement til landenes nuværende ODA (official development aid) i et forsøg på at øge den samlede udviklingsbistand med henblik på at nå de internationale udviklingsmål i 2015 (Millennium Development Goals) fastlagt på FN's topmøde i 2000.¹ I EU er den generelle holdning, at 2015-målene ikke kan opnås med den nuværende bistandsindsats² og alternative kilder til udviklingsfinansiering er dermed nødvendige.³ Flere medlemslande har derfor fremført forslag til forskellige finansieringsmekanismer, herunder beskatningsmæssige og ikke-beskatningsmæssige finansieringsmuligheder.

Præsentation af finansieringsforslag:

International finansieringsfacilitet:

Siden 2003 har UK gentagne gange fremført ideen om indførelse af en international finansieringsfacilitet (IFF). Ideen bag IFF er, at en gruppe af donorlande kapitaliserer værdien af den fremtidige gavebistand, som de har givet tilsagn om at yde på længere sigt, ved at optage lån på de finansielle markeder. Herved bliver donorlandene på kort sigt i stand til at yde en væsentlig forøget bistand. Implementeringen af IFF forudsætter ikke en fælles beslutning blandt alle EU-medlemsstater eller hele donorsamfundet, og kan således være en finansieringsmulighed for blot en gruppe lande. Flere lande har siden den første lancering af IFF påpeget, at dette forslag ikke er bæredygtigt på lang sigt, idet lånene skal tilbagebetales.

G7-finansministrene drøftede på mødet den 4.-5. februar 2005 mulighederne for et IFF-

¹ 2015- målene omfatter: Bekæmpelse af fattigdom og sult (halvere andelen som lever for mindre en én dollar om dagen og andelen som lever i hungersnød), sikring af grunduddannelse for alle, fremme ligestilling, reducere børnedødelighed, standse udbredelse af HIV/AIDS, malaria mv., sikre miljøvenlig og bæredygtig udvikling og opbygge et globalt partnerskab for udvikling.

² Det internationale samfund forpligtede sig på Monterrey Konferencen 2002 til gradvist at øge ODA til FN's målsætning om 0,7 pct. af BNI. EU-landene forpligtede sig forud for denne konference til at nå et bistandsniveau på 0,39 pct. af BNI i 2006.

³ Analyser påpeger, at Afrika syd for Sahara først vil nå målsætningen i år 2050 frem for år 2015 med den nuværende donorindsats, og mindst 50 mia. USD ekstra i årlig bistand er nødvendig for at opfylde målsætningen.

pilotprojekt til 4 mia. USD over 10 år i perioden fra 2005 til 2015 med henblik på at allokere ekstra bistandsmidler til vaccinationsprogrammer i tredjeverdenslande. Pilotprojektet støttes af UK, Frankrig, Italien og Sverige medens primært USA og Canada er skeptiske.

Multilateral gældslettelse:

Der er fremsat en række forslag om multilateral gældslettelse ud over HIPC-initiativet.⁴ UK har her fremlagt det mest radikale forslag om 100 pct. multilateral gældslettelse for de fattigste og mest forgældede lande.⁵ Forslaget omfatter primært lande, som allerede nu er inkluderet i HIPC-initiativet samt en række andre lavindkomstlande. Forslaget om multilateral gældslettelse motiveres af, at der sikres stabil og forudsigelig bistand, hvilket gør det muligt for udviklingslandene at investere langsigtet for at opnå 2015-målene. Desuden er der lave transaktionsomkostninger forbundet med gældseftergivelse. EFC's rapport påpeger, af det er vigtigt at være opmærksom på 'moral hazard'-problemet, dvs. uansvarlig lånoptagelse i forventning om fremtidig gældseftergivelse. Argumentet imod 100 pct. generel multilateral gældslettelse er bl.a., at nogle lande vil få mere gældslettelse, end de har behov for, mens ressourcerne bliver allokeret væk fra de lande, der har mest brug for dem. Gældslettelse medfører heller ikke nødvendigvis den bedste målretning af ulandsbistanden. De aktuelle drøftelser peger nu i retning af en mere differentieret tilgang, hvor hvert enkelt lands situation vurderes på baggrund af de konkrete forhold og gældslettelse samt de dertil knyttede betingelser afpasses i forhold hertil.

International beskatning:

Forskellige forslag til opkrævning af internationale skatter er blevet fremlagt i forbindelse med finansiering af bistand. International beskatning som finansieringsmekanisme er ligeledes motiveret på baggrund af ønske om øget stabilitet og forudsigelighed i bistandsniveauet. Af de mest omdiskuterede forslag kan nævnes flg.:

Skat på finansielle transaktioner:

Tobin-skatten, som indebærer en beskatning af nationale og internationale kapitaltransaktioner, er gentagne gange blevet diskuteret på internationalt plan. EFC's rapport fremhæver som kritik af Tobin-skatten, at den i praksis ikke vil medføre det tilsigtede provenu, hvis ikke skatten indføres i alle verdens lande, idet kapitaltransaktioner nemt kan foretages på tværs af grænser til og fra lande, der ikke indfører skatten. Forslaget er derfor aldrig blevet en reel finansieringsmulighed for udviklingsbistanden, som den var tiltænkt. Herudover anføres ofte som kritik af Tobin-skatten, at den modsat det tilsigtede især rammer normale kapitaltransaktioner mens incitamentet til større spekulative bevægelser stort set ikke berøres, da skatten i disse tilfælde vil være meget lav i forhold til den mulige gevinst.

Skat på flybrændstof:

Tyskland og Frankrig har primo 2005 fremsat et forslag om en international skat på luftfart herunder skat på flybrændstof⁶(kerosinskat).

Det foreslås, at indtægterne fra beskatningen på flybrændstof o.l. skal medvirke til at finansiere udviklingsbistanden og dermed sikre kontinuitet i finansieringen af de globale udviklingsproblemer.

4 HIPC-initiativet er et IMF/VB-program for gældseftergivelse til en række af verdens 'heavily indebted poor countries'.

5 Det skal ses i lyset af UK's G7/8 formandskab med fokus på Afrika under den udenrigspolitiske dagsorden.

6 Flybrændstoffet kerosin er afgiftsfri.

Ideen om beskatning på flybrændstof blev oprindeligt fremsat som en måde at adressere den stigende luftfart og miljøkonsekvenserne heraf. Et andet argument er, at fravær af afgifter på flybrændstof er en u hensigtsmæssig forvriddning, idet der er afgifter på alle andre former for energiforbrug. Forslaget promoveres nu som et initiativ til at øge udviklingsbistanden og som et komplementært forslag til IFF.

Blandt medlemslandene har der vist sig en interesse for forslaget vedr. skat på flybrændstof på baggrund af dets miljømæssige aspekter, dog har der været generel skepsis overfor øremærkningen heraf.

Forslag om skatter på CO₂ og våbensalg er ligeledes blevet fremsat. CO₂-skat skal ses som en miljøbeskatning, der kan rejse et væsentligt provenu til finansiering af bistand og samtidig korrigere signifikante eksternaliteter. Kyoto-processen har dog vist at det er svært at opnå politisk opbakning til en sådan beskatning.

Diverse:

EFC's rapport præsenterer derudover kort en række andre forslag såsom kreditkort-donationer⁷, globalt lotteri⁸ mv.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen er på dagsordenen som en præsentation og drøftelse af forslag og vil derfor ikke på nuværende tidspunkt have statsfinansielle konsekvenser. Alt afhængig af hvilke forslag til finansiering af bistand, der på sigt eventuelt realiseres, vil der kunne være statsfinansielle konsekvenser.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Vedrørende dansk holdning

Danmark er ét blandt 5 lande i verden, der lever op til FN's målsætning om 0,7 pct. af BNI pr. år i udviklingsbistand. Med dette udgangspunkt er den danske holdning til såvel internationale skatter som IFF, at en stigning i udviklingsbistanden mest hensigtsmæssigt tilvejebringes gennem en forøgelse af bistanden i de lande, der ligger under 0,7 pct.-målsætningen. Danmark er indstillet på at drøfte de forskellige finansieringsmekanismer på baggrund af Kommissionens og EFC's analyser.

Vedrørende andre landes holdninger

Rådet forventes generelt at udtrykke støtte til Kommissionens udarbejdelse af yderligere analyser af finansieringsmuligheder af udviklingsbistand.

⁷ Ved brug af et specielt kreditkort vælger forbrugeren at donere en vis procentdel af sit køb til implementering af 2015-målene.

8 I de fleste lande er lotterierne reguleret således, at operatørerne leverer en stor del af fortjenesten til staten for derimod at have en spillelicens. I et globalt lotterispil er ideen, at fortjenesten skal gå til bistand frem for til staten.